

DE 1 PCT. RIGESTE BETALER 8,3 PCT. AF ALLE SKATTER OG AFGIFTER SVARENDE TIL 51 MIA. KR.

Dette notat viser, at de 1 pct. rigeste betaler 8,3 pct. af alle skatter og afgifter, som kan henføres til enkeltpersoner. Det svarer til en skattebetaling 51 mia. kr. Heraf er de 38 mia. kr. indkomstskatter og de 13 mia. kr. er afgifter. Det kan finansiere de samlede udgifter til dagpenge, kontanthjælp og sygedagpenge, eller det kan finansiere ca. 102.000 offentligt ansatte. Top 1 pct.' gennemsnitlige skatte- og afgiftsbetaling betaling udgør 1,2 mio. kr. svarende til finansieringen af knap 2½ offentligt ansat. De 10 pct. højest lønnede danskeres indkomstskattebetalinger udgør 30 pct. af de samlede skattebetalinger. Dermed betaler de 10 pct. højest lønnede 184 mia. kr. i indkomstskatter og afgifter, hvilket svarer nogenlunde til de samlede udgifter til folkepension, dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge samt SU. For 184 mia. kr. kan man alternativt finansiere udgifterne til ca. 360.000 offentligt ansatte. Såfremt man fjerner topskatten, vil top 1 pct. betale 7,8 pct. af alle skatter og afgifter (mod 8,3 pct. med topskat). Uden topskat vil den samlede skattebetaling fra top 1 pct. være på 47 mia. kr. svarende til finansieringen af ca. 94.000 offentligt ansatte. Ovenstående er statiske beregninger, dvs. der er ikke indregnet adfærdsvirkninger ved bortfald af topskat. Indregnes Finansministeriets udbudselasticitet på 0,1 vil det indebære, at top 1 pct. skatte- og afgiftsbetaling vil blive reduceret fra 51 til 49 mia. kr. ved bortfald af topskatten. Et nyt studie fra Overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, vismand Claus Thustrup Kreiner og professor ved Københavns Universitet Jakob Roland Munch finder imidlertid en udbudselasticitet på 0,3 (hvor Finansministeriet regnet med 0,1 pct.). Lægges en elasticitet på 0,3 til grund vil skatte- og afgiftsindtægterne være omtrent uændrede ved bortfald af topskatten, fordi produktiviteten og arbejdstiden vokser. Øget arbejdsindsats vil medføre ekstra skatteindtægter, der modsvarer det initiale fald i skatteprovenuet.

Dette notat belyser skattebetalingen for den ene pct. af skatteyderne med højest indkomst. For at være i top 1 pct. skal man minimum have en indkomst på ca. 1,2 mio. kr., mens gennemsnitsindkomsten for top 1 pct. udgør ca. 2,2 mio.kr.

Det fremgår, at de 1 pct. rigeste betaler 8,3 pct. af de skatte- og afgiftsbetalingerne, som kan henføres til enkeltpersoner, svarende til 51 mia. kr.¹ Den gennemsnitlige skatte- og afgiftsbetaling for en person i top 1 pct. udgør 1,2 mill.kr. For de 51 mia. kr. kan man finansiere 102.000 offentligt ansatte eller de samlede udgifter til dagpenge og kontanthjælp og sygedagpenge. Såfremt man fjernede topskatten (17,2 mia. kr. i 2012), ville de 1 pct. rigeste betale 7,8 pct. af de samlede indkomstskatter².

¹ Det betyder bl.a., at den offentlige sektors afgiftsbetalinger til sig selv, erhvervslivets indkomstskatter (selskabsskat), og pensionsafkastskat ikke er medtaget.

² I beregningerne er følgende skatter indregnet: Arbejdsmarkedsbidrag, bundskat, topskat, sundhedsbidrag, kommuneskat, kirkeskat, foreløbig betalt virksomhedsskat, ejendomsværdiskat samt A-skat af aktieudbytter og aktieavancer. I beregningerne af afgiftsbetalingerne er, for alle personer, benyttet et gennemsnitligt afgiftstryk på 24,5 pct. Personer under 18 år indgår ikke i beregningerne.

Tabel 1. Skattebetaling inkl. afgifter, 2012

	Top 1 pct.	Resten af befolkningen
Antal personer	42.767	4.233.889
Gns. Personlig skatte- og afgiftsbetaling, kr.	1.195.415	144.602
Samlet skatte- og afgiftsbetaling, mia. kr.	51,1	567,3
Samlet Skattebetaling ekskl. afgifter, mia. kr.	38,2	382,1
Andel af samtlige skatte- og afgiftsbetalinger, pct.	8,3%	91,7%

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks personregistre

De 10 pct. højest lønnede danskeres indkomstskattebetalinger udgør 30 pct. af de samlede skatte- og afgiftsbetalinger. Dermed betaler de 10 pct. højest lønnede 184 mia. kr. i skatter og afgifter, hvilket svarer nogenlunde til de samlede udgifter til folkepension, dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge samt SU. For 184 mia. kr. kan man alternativt finansiere udgifterne til ca. 360.000 offentligt ansatte.

Vismændene³ har fundet, at en forhøjelse af marginalsatten på 6 pct.point for de 10 pct. højestlønnede danskere medfører et provenutab på ½ mia. kr. Samtidig fandt vismændene, at top 1 pct.'s skattebetaling ville falde med 0,1 mia. kr., hvis marginalsatten hæves med 6 pct. point. Beregningerne illustrerer, at det kan være svært at øge skattebetalingen for top 1 pct. og top 10 pct. gennem øget marginalsat på arbejde.

De 20 procent rigeste betaler knap halvdelen af alle skatte- og afgiftsbetalinger (45 pct. eller 277 mia. kr.), og den rigeste halvdel af befolkningen betaler ca. 77 procent af de samlede skatte- og afgiftsbetalinger (474 mia. kr.).

Tabel 2. Samlet skatte- og afgiftsbetaling fordelt på indkomstdeciler, 2012

	Antal	Gennemsnitlig skatte- og afgiftsbetaling	Samlet skatte- og afgiftsbetaling inkl. afgifter	Gruppens andel af de samlede skatte- og afgiftsbetalinger
	1.000 personer	1.000 kr.	mia. kr.	
10 pct. fattigste	428	18,6	8,0	1,3%
20 pct. fattigste	855	36,5	31,2	5,0%
30 pct. fattigste	1.283	48,5	62,3	10,1%
40 pct. fattigste	1.711	57,9	99,1	16,0%
50 pct. fattigste	2.138	67,5	144,3	23,3%
50 pct. rigeste	2.138	221,7	474,1	76,7%
40 pct. rigeste	1.711	244,7	418,6	67,7%
30 pct. rigeste	1.283	275,5	353,4	57,1%
20 pct. rigeste	855	324,1	277,2	44,8%
10 pct. rigeste	428	429,9	183,8	29,7%
5 pct. rigeste	214	575,8	123,1	19,9%
1 pct. rigeste	43	1.195,4	51,1	8,3%
I alt	4.277	144,6	618,4	

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks personregistre

Såfremt man fjerner topskatten, vil top 1 pct. betale 7,8 pct. af alle skatter og afgifter (mod 8,3 pct. med topskat). Den samlede skattebetaling fra top 1 pct. vil være på 47 mia. kr. svarende til finansieringen af ca. 94.000 offentligt ansatte. Den gennemsnitlige skattebetaling for top 1 pct. reduceres fra 1,2 mill.kr. til 1,1 mill.kr.

³ De Økonomiske Råd: Dansk Økonomi, efterår 2011

Table 3. Samlet skatte- og afgiftsbetaling fordelt på indkomstdeciler (ekskl. topskat), 2012

	Antal	Gennemsnitlig skatte- og afgiftsbetaling	Samlet skatte- og afgiftsbetaling inkl. afgifter	Gruppens andel af de samlede skatte- og afgiftsbetalinger
	1.000 personer	1.000 kr.	mia. kr.	
10 pct. fattigste	428	18,5	7,9	1,3%
20 pct. fattigste	855	36,5	31,2	5,2%
30 pct. fattigste	1.283	48,5	62,2	10,3%
40 pct. fattigste	1.711	57,9	99,0	16,4%
50 pct. fattigste	2.138	67,5	144,2	23,8%
50 pct. rigeste	2.138	215,7	461,2	76,2%
40 pct. rigeste	1.711	237,2	405,7	67,0%
30 pct. rigeste	1.283	265,4	340,5	56,2%
20 pct. rigeste	855	309,1	264,4	43,7%
10 pct. rigeste	428	402,9	172,3	28,5%
5 pct. rigeste	214	533,2	114,0	18,8%
1 pct. rigeste	43	1.101,9	47,1	7,8%
I alt	4.277	141,6	605,5	

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks personregistre

Ovenstående beregning er statisk, dvs., at der ikke er taget hensyn til adfærdsændringer, når topskatten ændres. Tager man udgangspunkt i Finansministeriets udbudselasticitet på 0,1 har afskaffelsen af topskatten en selvfinansieringsgrad på ca. 50 pct. (her er indregnet både tilbageløb og adfærdsvirkninger)⁴. Indregnes Finansministeriets udbudselasticitet på 0,1 vil det indebære, at top 1 pct. skatte- og afgiftsbetaling vil blive reduceret fra 51 til ca. 49 mia. kr. ved bortfald af topskatten.

Et nyt studie fra Overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, vismand Claus Thustrup Kreiner og professor ved Københavns Universitet Jakob Roland Munch finder imidlertid en udbudselasticitet på 0,3 (hvor Finansministeriet regner med 0,1). Lægges man en elasticitet på 0,3 til grund vil skatte- og afgiftsindtægterne være omtrent uændrede ved bortfald af topskatten, fordi produktiviteten og arbejdstiden vokser. Øget arbejdsindsats vil medføre ekstra skatteindtægter, der modsvarer det initiale fald i skatteprovenuet. Før fjernelsen af topskatten er top 1 pct. skattebetaling 51 mia. kr. Efter bortfald af topskat er skattebetalingen lidt større end 51 mia. kr. I forhold til de offentlige finanser (hvor der både er en indtægtsside og udgiftsside) er det selvfinansierende at fjerne topskatten, såfremt der ikke sker en efterfølgende ekstra opregulering af overførselsindkomsterne (sfa. øget produktivitet), og såfremt det offentlige forbrug ikke opreguleres i takt med velstandsvæksten i den private sektor (sfa. topskattelettelsen).

⁴ Jf. svar på SAU spørgsmål 608, 2012-13